

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Πολλά ἀγγέλλονται ἐκ Γενεύης τῆς Ἑλθετίας σχετικῶς πρὸς τοὺς ὑπὸ τῆς βιβλιοθήκης τῆς πόλεως ἐκείνης διὰ συνεισφοράς πολλῶν φιλομούσων ἀποκτηθέντας Αἰγυπτιακοὺς παπύρους, περὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ὁποίων ἀσχολεῖται ὁ καθηγητὴς κ. J. Nicole, γνωστὸς ἤδη μεταξὺ τῶν φιλολόγων διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην ἐκδόσιν τῶν Γενευαίων σχολίων τῆς Ἰλιάδος (ἐν Παρισίοις 1891 εἰς 2 τόμους) καὶ τοῦ ἑπαρχικοῦ βιβλίου Λέοντος τοῦ σοφοῦ (ἐν Γενεύῃ 1893). Ἐκ τῶν εἰς τὴν κλασσικὴν φιλολογίαν ἀναφερομένων παπύρων, περὶ οὓς καὶ πρώτους ὡς εἶνε φυσικὸν ἠσκολήθη ὁ ἐν Γενεύῃ καθηγητὴς, μνημονεύονται ποσίστως λαμπρὰ καὶ μέγιστα ἀποσπάσματα τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν, ὧν τὸ μέγιστον περιλαμβάνει μέρος τῆς Α καὶ Μ ῥαψωδίας τῆς Ἰλιάδος. Ὁ νέος οὗτος Ὅμηρικὸς κώδιξ λέγεται ὅτι προέρχεται ἐκ πρωτογράφου κατὰ πολὺ διαφόρου τῶν νῦν σωζομένων ἀντιγράφων. Ἐπειτα ὑπάρχει, λέγουσι, μέγα ἀπόσπασμα τοῦ Ὀρέστου τοῦ Εὐριπίδου ἐκ παλαιῶς πολυτελοῦς ἐκδόσεως κατὰ γίλια περίπου ἔτη καλαιότερας τοῦ ἀρχαιστάτου τῶν σωζομένων χειρογράφων τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος τραγωδίας. Καὶ τὰ ἀνεκδότα δὲ κείμενα, φαίνεται ὅτι εἶνε οὐκ ὀλίγα· ἀγνώστου ποιητοῦ ἔλεγεια, διδακτικὴ περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἄστρον, ἄλλου ποιητοῦ ὕμνος εἰς τὸν Δία περιγράφων τοὺς ἔρωτας τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθήνης, πεζὰ συγγράμματα ἐπιστημονικὰ καὶ ἱστορικὰ κτλ. Ἀλλὰ καὶ ἡ χριστιανικὴ γραμματεία ἐπαρκῶς ἐκπροσωπεῖται ἐν τῷ παπυρικῷ θησαυρῷ ἀποσπάσματα τῆς Ἀγίας Γραφῆς μεθ' ὑπομνημάτων, τεμάρια βιβλίων λειτουργικῶν καὶ ἄλλα, μεταγενεστέρων χρόνων, σημαντικὰ διὰ τὴν ἀνεκδοτικὴν μάλιστα ἱστορίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ φιλολογικὸς κόσμος δικαίως περιμένει τὴν πλήρη καὶ ὀριστικὴν ἀποκάλυψιν τοῦ θησαυροῦ τῆς Γενεύης.

— Ὁ ἐν Βουδαπέστη φιλέλλην καθηγητὴς Ἰωάννης Τέλυφ, ἐξέδωκεν ἐσχάτως γερμανιστὶ «χρονολογίαν καὶ τοπογραφίαν τῆς προσφορᾶς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων κατὰ τὰς μαρτυρίας τῶν ἐπιγραφῶν.» Διὰ τοῦ βιβλίου τούτου προσπαθεῖ νὰ ἀνασκευάσῃ τοὺς ἑρασμικούς, συμπεραίνει δὲ ὅτι οἱ Ἕλληνες πρέπει νὰ ἐναθεύωνται διὰ τῆς σημειωτῆν προφορᾶν των, χρονολογουμένην, κατὰ τὰς ἐξ ἐπιγραφῶν μαρτυρίας, ἀπὸ 1500—2488 ἐτῶν.

— Προσεγγῶς ἄρχονται τὰ φιλολογικὰ ἀναγνώσματα τοῦ Συλλόγου Παρνασσῶν. Θὰ ἐγκαινίσθῃ ταῦτα ὁ κ. I. Φωγᾶρης, ἀναγνώσκων τὸ Φιλί του.

— Ἐν Ὁρέλ θά νηγερεθῇ μνημεῖον πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου ρώσου μυθιστοριογράφου Ἰβάν Τουρκένιεφ. Πρὸς τοῦτο ἠνωήθησαν ἔρανοι καθ' ἅπασαν τὴν Ρωσίαν.

— Ἐν Πότσδαμ, παρὰ τὸ Βερολίνον ἀπέθανεν ὀγδοηκοντοῦτης ὁ Ἀλέξανδρος Βούττμαν, υἱὸς τοῦ περιφήμου γραμματικοῦ, συγγραφεὺς καὶ αὐτὸς διαφόρων φιλολογικῶν ποιημάτων καὶ ἰδίᾳ Γραμματικῆς τοῦ ἰδιώματος τῆς Καινῆς Διαθήκης.

— Πολὺ πρωτότυπον οἰκογενειακὸν δρᾶμα παρεστάθη ἐσχάτως εἰς τὸ παρισίνον θέατρον Γυμνάσιον. Ἐπιγράφεται ἡ Ἐκδίησις καὶ εἶνε ἔργον τοῦ Ἀμίκ, γνωστοῦ ἐκ τινῶν ῥωμίων διηγημάτων. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἐκδίησις μάλλον διήγημα εἶνε διήγημα εἰς πράξεις τρεῖς. Εἰς τὴν α' πράξιν, ἡ ὁποία εἶνε καὶ ἡ καλλίστη, ὁ σύζυγος ὑποπτέυων τὸν φίλον του, τὸν ἔρωτᾷ, τὸν ἀνακρίνει· ἀλλ' ἐκεῖνος ἀρνεῖται τὸν πρὸς τὴν σύζυγον του ἔρωτα· εἰς τὴν β' ὁ σύζυγος ἀνακαλύπτει τὸ ψεῦδος καὶ βεβαιούται περὶ τῆς ἐνοχῆς, εἰς τὴν γ' δὲ παρασκευάζει τὴν

Στέφανος Κλέβελανο
Πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν

τιμωρίαν τοῦ ἐνόχου καὶ ἐναργεῖ νὰ τὸν φονεύσῃ τὴν νύκτα ὁ υἱὸς του, ἐκλαμβάνων αὐτὸν ὡς κλέπτην. Τὸ ἔργον ἔκαμε ζωορὰν ἐντύπωσιν.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Γερσάμου Βώκου ἤρξατο ἐκδιδόμενον κατὰ φυλλάδια πρωτότυπον μυθιστόρημα ἐπιγραφόμενον ὁ Κύριος Πρόεδρος. Εἶνε πολιτικῆς ὑποθέσεως, περιγράφει δὲ τὸν δημόσιον βίον κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν οἰκογενειακὸν καὶ τὴν ἐπίδρασιν τούτου ἐπὶ ἐκεῖνου. Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἐκδίδεται κατὰ φυλλάδια, κατὰ τὸ ἐσχάτως εἰσαχθὲν παρ' ἡμῖν σύστημα τῆς ἐκδόσεως μυθιστορημάτων, κινεῖ δὲ πολὺ τὴν περιέργειαν τοῦ κοινού.

Ἐπιστημονικά

Ἰδρύθη ἐν Ἀθήναις ἀνώνυμος ἐλληνικὴ Ἑταιρεία ὑπὸ διαφόρων ἐπιχειρηματιῶν ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν, σκοπούσα τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἑλληνικῶν ἱαματικῶν ὑδάτων, τὰ ὁποῖα κατασκευαζόμενα εἰς φιάλας καὶ κατὰ κιβώτια θ' ἀποστέλλωνται καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολήν, εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὴν Τυνίδα, τὸ Μαρόκον ὡς καὶ εἰς διάφορα εὐρωπαϊκὰ μέρη πρὸς κατανώσιν, ὅπως τὸσα εὐρωπαϊκὰ ὑδάτα. Ἡ Ἑταιρεία θὰ ζητήσῃ τὴν ἀναγνώρισιν αὐτῆς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ὅπως ἐπιστημοποιηθῇ καὶ θὰ προσπαθῆσῃ νὰ ἐκμεταλλευσθῇ πᾶσαν οἰανδήποτε ἱαματικὴν πηγὴν νῆαν ἢ παλαιάν, εὑρισκομένην ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Καλλιτεχνικά

Ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ Ἐκθέσει τοῦ Μονάχου ὁ Ἕλλην ζωγράφος Ἰακωβίδης ἔτυχε τοῦ δευτέρου χρυσοῦ βραβείου ἐκθέσας προσωπογραφίαν κόρης καὶ σκηνὴν ἐκ τοῦ παιδικοῦ βίου. Ταυαῦτα βραβεῖα φέτος μόνον πέντε ἀνενεμήθησαν εἰς τὸ γερμανικὸν τιμῆμα.

— Τὰ Καλλιτεχνικά Χρονικά τῆς Δελφίας δημοσιεύουν ἄρθρον ἐν ᾧ ἐξήκονται τὰ προτερόματα τῆς παρ' ἡμῖν ἠθοποιοῦ Εὐαγγελίας Παρασκευοπούλου.

— Μίαν ἐβδομάδα πρὸ τοῦ θανάτου του ὁ Κάρολος Γκουνὸς εἶχεν ἀποστείλῃ διὰ νὰ κατατεθῇ εἰς τὸ Μοζαρτεὺμ, τὸ ἐν Γερμανίᾳ γνωστὸν Μουσεῖον τοῦ Μόζαρτ, μίαν του εἰκόνα μετὰ τὴν ἐξῆς αὐτογράφου σημειώσιν: «Πρὸ τοῦ Θεοῦ του ὁ πιστὸς ὑποκλινητής». Εἶνε ὅμως γνωστὸν ὅτι ἐξ ὧν τῶν μουσικῶν ὁ Γκουνὸς ἔτιμα καὶ ἐλάτρευεν ἰδιαιτέρως — ὅπως λατρεύει τις τὸν ἡλιὸν του, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ φράσιν — τὸν Βεετχόδεν.

Θεατρικά

Ὁ ἰταλικὸς τύπος γέμει ἐγκωμίων πρὸς τὸν Ἕλληνα ὑψίφωνον Ἰωάννην Ἀποστόλου, ἄδοντα ἤδη ἐν Τουρίνῳ.